

Sygn. akt II KZ 23/21

POSTANOWIENIE

Dnia 28 czerwca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik (przewodniczący)

SSN Jerzy Grubba (sprawozdawca)

SSN Rafał Malarski

w sprawie **A. S.**

o wznowienie postępowania

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 28 czerwca 2021r.

zażalenia wnioskodawcy

na zarządzenie sędziego Sądu Najwyższego z dnia 21 kwietnia 2021r., sygn. akt II KO 14/21, o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 19 lutego 2020r. w sprawie II AKa (...) zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 17 stycznia 2019r. w sprawie XVIII K (...)

na podstawie art. 437§1 k.p.k.

postanowił:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

A.S. w dniu 28 września 2020r. skierował, ostatecznie do Sądu Najwyższego, pismo, w którym zawarł wniosek o wznowienie postępowania w sprawie z powodu ujawnienia się nowych dowodów, których nie był w stanie przedłożyć w toku postępowania instancyjnego.

Upoważniony Sędzia Sądu Najwyższego zarządzeniem z dnia 21 kwietnia 2021r. odmówił przyjęcia wymienionego wniosku z uwagi na jego braki formalne – nie zostało sporządzone i podpisane przez adwokata lub radcę prawnego, a więc nie spełniało wymogu z art. 545§2 k.p.k. Był to jedyny powód wydania zaskarżonego zarządzenia.

W złożonym obecnie zażaleniu na to zarządzenie wnioskodawca przedstawił cały szereg merytorycznych argumentów, które w jego ocenie przemawiają za zasadnością jego wniosku o wznowienie postępowania, jednocześnie jednak nie podniósł żadnych argumentów, które nawiązywałyby do rzeczywistego powodu odmowy przyjęcia owego wniosku, a więc kwestii czysto formalnej – wadliwego sporządzenia go.

W tej sytuacji można jedynie po raz kolejny wskazać, że zgodnie z dyspozycją art. 545§2 k.p.k. – „wniosek o wznowienie postępowania, jeżeli nie pochodzi od prokuratora, powinien być sporządzony i podpisany przez adwokata, radcę prawnego”.

Bez spełnienia tego warunku Sąd Najwyższy nie może przystąpić do merytorycznej oceny zasadności tego wniosku.

W tym stanie rzeczy nie budzi wątpliwości trafność zaskarżonego zarządzenia, które, jako prawidłowe, należało utrzymać w mocy.

Z uwagi na powyższe, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.